

Absolwent

<http://absolwent.put.poznan.pl>

Nr 51
MARZEC
2008 r.

Kwartalnik Stowarzyszenia
Absolwentów Politechniki Poznańskiej

ISSN 1731-6871

PROF. ADAM HAMROL REKTOREM POLITECHNIKI

19 marca 2008 roku kolegium elektorów wybrało prof. dr hab. inż. Adama Hamrola na rektora Politechniki Poznańskiej w kadencji 2008-2012. Był jedynym kandydatem, pozostałych 9 zgłoszonych przez elektorów nie wyraziło zgody na kandydowanie. Na 183 głosujących jego kandydaturę poparło 155 elektorów. Prof. Adam Hamrol pełnił funkcję rektora Politechniki Poznańskiej również w kadencji 2005-2008..

Na przedwyborczej prezentacji do ważnych zadań w drugiej kadencji prof. A. Hamrol zaliczył m. in. realizację i ukończenie takich inwestycji jak Biblioteka Techniczna, Centrum Mechatroniki, Biomechaniki i Nanotechnologii oraz Wielkopolskie Centrum Zaawansowanych Technologii Informatycznych.

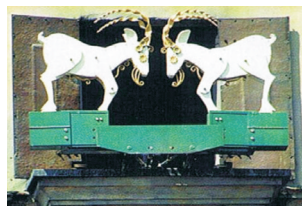
KOZIOŁKI Z RATUSZA I POLITECHNIKA POZNAŃSKA

Historia poznańskich koziołków obejmuje już ponad cztery i pół wieku i według źródłowych zapisów rozpoczyna się datą 15 marca 1550 roku, kiedy to poznańscy rajcy spisali umowę z mistrzem Bartłojem Wolfem z Gubina, zamawiając zegar „kunsztowny”, który miał ozdobić wie-

żę ratusza przebudowywanego właśnie w stylu renesansowym. Mistrz miał otrzymać za dzieło 150 florenów (floren, to inaczej dukat lub gulden). Zleceniodawcy żądali sześciolatniej gwarancji i ruchomych figur koziołków, sprzężonych z monumentalnym czasomierzem. Zegarmistrz uporał się z zamówieniem w ciągu półtora roku. Jego dzieło zniszczył huragan i pożar ratusza wzniesiony piorunem w 1675 roku. Koziołki ponownie pojawiły się na ratuszowej wieży dopiero w 1913 roku, a ich ruch stymulowany był już elektrycznie. Mechanizm koziołków był jednak bardzo zawodny i w czasie pierwszej wojny światowej przestał ostatecznie działać. Jego kolejne uruchomienie nastąpiło 25 sierpnia 1922 roku, o czym następnego

dnia donosił ukazujący się w Poznaniu „Kurier Poznański”.

W czasie ostatniej wojny ratusz bardzo ucierpiał, a koziołki znaleziono w jego gruzach. Uruchomiono je ponownie po odbudowie ratusza w 1954 roku. Projekt i wykonawstwo koziołków zrealizowano w Zakładach Przemysłu Metalowego im. Hipolita Cegielskiego (HCP) w Poznaniu, a konkretnie w Fabryce Obrabierek (W-4). Zarówno w konstrukcji jak i w sterowaniu dominowały zespoły mechaniczne, a sterowanie elektryczne oparto na technice stykowej, w tym na

przełącznikach rzeźbiarskich, które były w owych latach wyróżnikiem nowoczesności w technice układów przełączających.

Dzięki takiemu rozwiązaniu technicznemu i solidnemu wykonawstwu koziołki „trykały” się przez 35 lat, lecz pod koniec tego okresu awarie i związanie z nimi przestoje były coraz częstsze, a ich usuwanie coraz trudniejsze.

cd. na str. 3

ZRZESZENIE STUDENTÓW POLSKICH SZKOŁĄ ŻYCIA

Organizacje studenckie i samorządowe działające w uczelniach po roku 1945 takie m. in. jak Bratnia Pomoc i Stowarzyszenie Absolwentów zostały decyzją władz państwowych w 1949 roku rozwiązane. Jedynym miejscem, w którym młodzież studencka mogła się integrować, działać, rozwijać swoje pasje, towarzysko spędzać czas, było powstałe w roku 1950 Zrzeszenie Studentów Polskich. Działalność w ZSP wzmacniała więzy koleżeńskie zawiązane w czasach studenckich i pozwoliła przetrwać im przez długie, długie lata. Przykładem trwania tych więzi jest działający w Poznaniu od 1963 roku Akademicki Klub Seniora zrzeszający byłych działaczy ZSP z całego środowiska akademickiego Poznania.

Cztery lata temu kilkoro „bardzo niespokojnych” absolwentów naszej Uczelni zawiązało grupę inicjatywną w celu zorganizowania spotkania członków byłych Rad Uczelnianych ZSP.

W ubiegłym roku w Politechnice Poznańskiej odbyło się kolejne już spotkanie absolwentów naszej uczelni – byłych działaczy ZSP, którzy pełnili różne funkcje w Radach Uczelnianych ZSP w latach 1966 – 1972. Większość, rozwinęta aktywność z czasów studenckich „przekuła” w sukcesy zawodowe, będąc dziś naukowcami, właścicielami, udziałowcami, prezesami, dyrektorami firm i pomimo rozlicznych zajęć zawodowych znajduje dalej czas na realizację swoich pasji społecznych.

Jednym z uczestników spotkania był Kazimierz Szulc w okresie studiów m. in. przewodniczący Komisji Kultu-

ry Rady Uczelnianej ZSP Politechniki Poznańskiej, dziś właściciel firmy spedycyjnej PLANSPED w Tarnowie Podgórnym.

Trzydzieści pięć lat po ukończonych studiach może powiedzieć, że jego dorosłe życie stałe wypełnione było działalnością społeczną, zaszczerpioną w ZSP. Jest przekonany, że w ruchu studenckim odkrył swoje społecznikowskie talenty, tu zdobył szkołę, praktykę i doświadczenie. Nabral pewności że pracowitością i entuzjazmem wyznaczone cele są do osiągnięcia i marzenia się spełniają. Od 25 lat mieszka w Tarnowie Podgórnym. W latach 1980-1990 zajmował się społecznie budową: oświetlenia ulicznego, chodników, sieci wodociągowej i gazowej, działał w Radzie Sołeckiej, organizował wymiany młodzieży polsko – niemieckiej. Uczestniczył przez kilka lat w odbudowie zabytkowego kościoła z XV wieku. To z czego najbardziej jest zadowolony – to odrestaurowanie z ruin poniemieckiego cmentarza w swojej miejscowości.

Niewielka miejscowość pod Poznaniem Tarnowo Podgórne została w ramach germanizacji zasiedlona w 1895 roku 60 rodzinami niemieckimi, które obok rodzin polskich gospodarowały tam aż do końca II wojny światowej. Obydwie nacje zachowały swoją wiarę, kulturę i zwyczaje, utrzymując także w zdecydowanej większości dobre wzajemne stosunki. Po wojnie władze PRL dawały ciche przyzwolenie na likwidację wszelkich niemieckich pozostałości na naszych ziemiach. Ofiarą tej

cd. na str. 3

Absolwenci PP

Kazimierz Szulc jest absolwentem Wydziału Elektrycznego Politechniki Poznańskiej (1966-1972). Pracował w przedsiębiorstwie RAFAWAG w Rawiczu na stanowisku energetyka, w Zakładzie Nowych Technik Nauczania w Politechnice Poznańskiej oraz w Przedsiębiorstwie Wdrażania Postępu Technicznego i Organizacyjnego POSTEOR jako specjalista, był wykładowcą w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu (dzisiaj - ASP).

SAMORZĄD ZAWODOWY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA W WIELKOPOLSCE

Na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów utworzono w Polsce struktury kolejnych organizacji skupiających osoby fizyczne pracujące zawodowo w szeroko pojętym sektorze budownictwa.

Samorząd inżynierów budownictwa organizowało siedem stowarzyszeń związanych z procesem budowlanym tj. PZITB, PZITS, SEP, SIT-Kom, SITWM, ZMRP i SITPNiG. Na szczeblu krajowym została utworzona Polska Izba Inżynierów Budownictwa, natomiast w każdym województwie powstały okręgowe izby, które są organizacjami reprezentującymi samorząd zawodowy w terenie z siedzibami w miastach urzędowania wojewody.

Wielkopolska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa w dniu 18 maja 2002 r. przeprowadziła swój pierwszy Zjazd założycielski, na którym wybrano władze izby na czteroletnią kadencję czyli radę okręgową, komisję kwalifikacyjną, sąd dyscyplinarny, rzeczniczkę odpowiedzialności zawodowej i komisję rewizyjną. Przewodniczącym rady został wybrany doc. dr inż. Marian Krzysztofak (b. Dziekan Wydziału Budownictwa PP, członek Stowarzyszenia Absolwentów PP), który również stał na czele komitetu organizacyjnego izby działającego już od 10 maja 2001r. Pierwsza kadencja charakteryzowała się intensywną działalnością organizacyjną i podjęciem szeroko zakrojonej pracy merytorycznej.

Zgodnie z ustawą samorząd zawodowy inżynierów budownictwa sprawuje nadzór nad należyty i sumienny wykonywaniem zawodu przez swoich członków, reprezentuje i ochrania ich interesy zawodowe, nadzoruje przestrzeganie zasad etyki zawodowej, nadaje i pozbawia uprawnień budowlanych, prowadzi listy członków, podnosi kwalifikacje poprzez szkolenie zawodowe ogólne jak i specjalistyczne, współdziała z organami administracji zawodowej i samorządu terytorialnego, stowarzyszeniami naukowo – technicznymi i wyższymi uczelniami. Ponadto prowadzi postępowanie w zakresie odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej swoich członków poprzez organy ustawowe jakimi są rzecznik odpowiedzialności zawodowej i sąd dyscyplinarny.

Jednym z najważniejszych działań jest nadawanie uprawnień budowlanych. Tutaj trzeba podkreślić, że samorząd zawodowy inżynierów budownictwa jest organizacją otwartą i przyjmuje w poczet członków każdą osobę, która wykaże się świadectwem ukończenia studiów wyższych na kierunku związanym z budownictwem i przedstawi wykaz praktyk wymaganych przepisami oraz zda egzamin na uprawnienia budowlane przed Komisją Kwalifikacyjną Izby, co niewątpliwie odróżnia nas od samorządów w innych zawodach, gdzie przyjęcia są limitowane.

W ramach prac rady okręgowej działa w WOIB 8 zespołów problemowych, których zakres obejmuje zarówno sprawy merytoryczne jak i formalne.

Ważnym zadaniem dla samorządu, ujętym w ustawie, jest prowadzenie szkoleń oraz uczestnictwo w konferencjach naukowo-technicznych. Tematykę tę obsługuje Komisja ds. doskonalenia zawodowego i szkoleń, w skład której wchodzi przedstawiciele wszystkich branż budowlanych. Komisja opracowuje plan szkoleń ogólnych i specjalistycznych na cały rok kalendarzowy i nadzoruje ich realizację na bieżąco.

Dla załatwienia spraw merytorycznych Rada WOIB powołała Zespół ds. procesów budowlanych, którego cztery sekcje: projektowania, wykonawstwa, nadzoru inwestorskiego i rzeczoznawstwa rozstrzygają problemy występujące w codziennej pracy naszych członków oraz proponują rozwiązania prawne i techniczne docelowo ułatwiające wykonywanie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie. Przy Izbie istnieje Ośrodek Informacji Technicznej obejmujący również zbiory biblioteczne. W miesiącu grudniu Rada WOIB powołała Radę biblioteczną jako zespół doradczy oraz inicjujący kierunek dokonywania zakupów dla Ośrodka i analizujący jego potrzeby.

Wielkopolska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa blisko współpracuje z Izłą Architektów. Odbijają się cykliczne konsultacje na tematy interesujące obydwie samorządy oraz raz na kwartał spotkanie plenarne wyjaśniające szereg wątpliwości szczególnie przy stosowaniu prawa budowlanego. Wydaje Biuletyn Informacyjny jako kwartalnik, który oprócz charakteru informacyjnego o bieżącej działalności spełnia również rolę szkoleniową. Nad jego formą i jakością czuwa Rada Programowa składająca się z członków Izby reprezentujących wszystkie branże z zakresu budownictwa.

Nawiązano, w II kadencji działalności Izby kontakt z francuską Federacją BTP z regionu Wogeżów. Trwa wymiana doświadczeń wzajemne wizyty delegacji z obu organizacji a na Targach BUDMA 2008 podpisano porozumienie o współpracy. Na tych targach delegacja francuska wzięła czynny udział w ramach Dni Inżyniera Budownictwa w sesji poświęconej szkolnictwu zawodowemu dla potrzeb budownictwa. Strukturalnie z ramienia WOIB zagadnieniami tymi zajmuje się Zespół ds. kontaktów zagranicznych.

Odrębną działalnością jest opiniowanie projektów aktów prawnych dotyczących budownictwa a w szczególności prawa budowlanego i ustaw czy rozporządzeń z nim związanych. Te wyjątkowo trudną i odpowiedzialną pracę wykonuje zespół prawnoregulaminowy a jego przewodniczący wchodzi w skład komisji działającej na szczeblu krajowym i przekazuje tę opinię do podkomisji sejmowych.

Wielkopolska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa w Poznaniu stworzyła fundusz zapomóg dla członków, którzy są w wyjątkowo trudnej sytuacji materialnej oraz dla najbliższych członków rodzin zmarłych koleżanek i kolegów. Na ten cel przeznaczane są znaczące kwoty w budżecie Izby.

Organizacja działalności WOIB opiera się w terenie na strukturach w formie delegatur, które działają w pięciu miastach tj. Kaliszu, Koninie, Gnieźnie, Pile i Lesznie oraz na pracy biura z siedzibą w Poznaniu w Domu Technika. Utworzenie delegatur miało na celu przybliżenie struktur samorządu do poszczególnych członków i ułatwienie spraw bieżących.

Wielkopolska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa współpracuje ściśle ze Stowarzyszeniami Naukowo-Technicznymi szczególnie w zakresie podnoszenia kwalifikacji swoich członków zlecając stowarzyszeniom organizację szkoleń specjalistycznych. Członkowie Izby biorą też udział w konferencjach organizowanych przez stowarzyszenia. Należy podkreślić, że samorząd zawodowy inżynierów budownictwa różni się w zasadniczy sposób od stowarzyszeń bowiem przynależność do niego jest obligatoryjna wg ustawy dla osób pełniących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, natomiast przynależność do stowarzyszeń naukowo-technicznych jest dobrowolna.

Większość naszych członków jest absolwentami Politechniki Poznańskiej względnie Akademii Rolniczej a w ostatnim okresie dzięki programowi Akcelerator Wiedzy Technicznej zdecydowanie zacieśniła się współpraca z poznańską uczelnią techniczną. WOIB włączyła się aktywnie w organizację imprez towarzyszących na Międzynarodowych Targach Poznańskich m. in. jesteśmy organizatorami Dni Inżyniera Budownictwa na Targach BUDMA, Forum Inżynierii Środowiska na Targach POLEKO czy sesji dotyczących technik instalacyjnych w budynkach niskoenergetycznych na Targach INSTALACJE. Współpracujemy również z Wielkopolską Izłą Budownictwa, która zrzesza czołowe firmy budownictwa z rejonu wielkopolski.

W roku 2009 przewidujemy przeprowadzkę Izby do nowej siedziby przy ul. Dworcowej 14 w Poznaniu. Zainteresowanych zapraszamy do naszego Biura w którym można uzyskać pełną informację o WOIB.

mgr inż. Jerzy Stroński
Przewodniczący Rady WOIB

Podpisanie umowy o współpracy federacją francuską z regionu Vosges. Od lewej: Jerzy Stroński, Kazimierz Ratajczak i Daniel Virion

Spotkanie z młodzieżą na targach BUDMA

Wręczenie uprawnień budowlanych

ZRZESZENIE STUDENTÓW POLSKICH SZKOŁĄ ŻYCIA

cd. ze str. 1

polityki padł także, jako jeden z bardzo wielu, poniemiecki cmentarz ewangelicki w Tarnowie Podgórny. Po zniszczeniach i grabieży miejsce wiecznego spoczynku zmarłych zamieniło się po 50 latach w porośnięte chaszczami wysypisko śmieci.

I byłoby pewnie do dziś w takim stanie, gdyby w Tarnowie Podgórny nie zamieszkał wraz z rodziną nasz kolega Kazimierz Szulc. Jego inicjatywa, upór i wytrwałość doprowadziły do przekształcenia tego miejsca w Park Pamięci stanowiący symbol pojednania polsko-niemieckiego i znak ekumenizmu i tolerancji ewangelików i katolików. Z właściwą sobie dociekliwością dotarł do osób, których przodkowie mieszkali i zostali pochowani w Tarnowie Podgórny. Następnie za pośrednictwem utworzonego w tym celu w Niemczech Stowarzyszenia Heimatkreisgemeinschaft (prowadzonego przez Hansa Turck, Niemca, byłego mieszkańca Tarnowa Podgórny) doprowadził do podpisania odpowiednich porozumień z polskimi władzami gminy, kościoła ewangelickiego i kościoła katolickiego. Trzeba tu podkreślić, że uporządkowanie 5 000 m² tere-

nu cmentarza w Tarnowie Podgórny (wykarczowanie dzikiej roślinności, wywóz gruzu i śmieci, nawiezenie nowej ziemi, nasadzenia krzewów ozdobnych i drzew, nowe ogrodzenie, założenie bramy i wiele innych prac) odbyło się co prawda dzięki funduszom Stowarzyszenia, ale – przede wszystkim – bezinteresownej pracy własnej Kazimierza i jego rodziny, młodzieży szkolnej i osób prywatnych. Naprawiono ocalałe nagrobki, skatologowano osoby pochowane na cmentarzu (listę zmarłych wraz z innymi dokumentami zamurowano w specjalnej tubie w murze z tablicą pamiątkową.) Naprawiono i zakonserwowano prawie stuletni dębowy krzyż cmentarny. W centrum cmentarza postawiono na cokole figurę „Matka z dwojgiem dzieci” wykonaną i ofiarowaną przez rzeźbiarza niemieckiego Arthura Schlendera. Figura matki trzymającej na ręku dwoje dzieci ma wymiar symboliczny. Matka symbolizuje – ziemię tarnowską, która jest jedna, łączy dwoje dzieci i jest jednakowo kochana, przez Niemca i Polaka, katolika i ewangelika. Uroczystość otwarcia Cmentarza Ewangelickiego – Parku Pamięci oraz nabożeństwo ekumeniczne odbyły się 28 czerwca 1997 r. Dziś Park Pamięci w Tarnowie Podgórny żyje nowym życiem – odwiedzany jest zarówno przez niemieckie rodziny odnajdujące swoje korzenie, jak i przez obecnych mieszkańców szukających wytchnienia w tym uroklivym i skłaniającym do przemyśleń miejscu.

Pełny opis całego przedsięwzięcia wraz ze spisem 410 osób pochowanych na cmentarzu, korespondencją, dokumentacją kolejnych etapów pracy, relacjami z wizyt i spotkań roboczych wzbogacone o wspomnienia (listy, zdjęcia) dawnych mieszkańców Tarnowa Podgórny, został wydany nakładem Stowarzyszenia w języku niemieckim (Hans Turck) oraz po polsku w ponad 200 stronicowej książce pod redakcją Kazimierza Szulca.

Stanisław Olejniczak

KOZIOŁKI Z RATUSZA I PP

cd. ze str. 1

W tej sytuacji kustosz mgr Magdalena Warokowska zwróciła się o pomoc do ówczesnych władz miasta, a te z kolei do urzędującego wówczas rektora Politechniki Poznańskiej, który udzielił odpowiedzi odmownej, stwierdzając, że tematyka koziołków nie wchodzi w zakres zainteresowań żadnej placówki badawczej naszej uczelni. Była to postawa i odpowiedź typowa dla urzędnika państwowego w PRL – odmowne załatwianie interesantów było cechą charakterystyczną gospodarki socjalistycznej i jedną z podstawowych przyczyn jej stagnacji. W tej sytuacji v-ce przewodniczący Rady Narodowej m. Poznania mgr inż. Bogdan Pucek (notabene absolwent Wydziału Mechanizacji Rolnictwa PP) zwrócił się z prośbą o pomoc do swojego przy-

jaciela prof. Zbigniewa Młynarka – kierownika Katedry Geotechniki Akademii Rolniczej (absolwenta Wydziału Budownictwa Lądowego PP) – o pomoc ze strony tejże Akademii. Tą drogą uzyskałem rekomendację ze strony Akademii Rolniczej (mimo, że nie byłem jej pracownikiem) do rozwiązania istotnego dla naszego miasta problemu koziołków ratuszowych. Z prof. Młynarkiem współpracowałem bowiem już od dwóch lat w zakresie konstrukcji urządzeń i układów pomiarowych do badań geotechnicznych. Ta rekomendacja zapoczątkowała moją działalność techniczną związaną z konstrukcją i sterowaniem koziołków umieszczonych w wieży naszego ratusza.

Podjąłem ścisłą współpracę z konserwatorem zegarów i koziołków ratuszowych Piotrem

Mikołajczakiem – zegarmistrzem, znawcą starych zegarów.

Przez 3 lata usuwaliśmy wspólnie awarie i wprowadzaliśmy drobne zmiany techniczne ukierunkowane na poprawę niezawodności działania mechanizmu. Z upływem czasu zużycie elementów sterowania mechanicznego spowodowały konieczność wymiany tych elementów.

Na podstawie tych doświadczeń opracowałem nowe rozwiązanie konstrukcyjne mechanizmu i układu sterowania koziołków, które zachowując uświęcone tradycją kształty i wymiary ich figur (nad tym czuwał konserwator zabytków), miały by bogatsze możliwości ruchowe, a w przełączaniu faz cyklu sterowania pośredniczyły wyłącznie sygnały elektryczne.

O szczegółach nowych rozwiązań konstrukcyjnych w następnym numerze kwartalnika.

Stefan Krajewski

SIEDEMDZIESIĄTE URODZINY

Na marcowym posiedzeniu Zarządu przewodniczący Stowarzyszenia prof. Zbigniew Stein poinformował zebranych, że w najbliższych dniach kolega Stanisław Olejniczak będzie obchodził 70 – tą rocznicę urodzin. W związku z tym przewodniczący, w imieniu Zarządu, złożył Jubilatowi serdeczne życzenia urodzinowe. Życzył Jubilatowi długiego życia w dobrym zdrowiu a przede wszystkim dalszej aktywnej oraz zaangażowanej pracy w Zarządzie dla dobra Stowarzyszenia.

Z okazji jubileuszu Stanisława Olejniczaka warto wspomnieć o Jego dokonaniach dla Stowarzyszenia. Zaczęło się to, gdy przed ponad dziesięć laty, podjął się pracy w Zarządzie Stowarzyszenia i od tej pory jest dobrym duchem i siłą napędową Stowarzyszenia. Chociaż formalnie pełni funkcję wice-przewodniczącego Zarządu to praktycznie spełnia rolę „Sekretarza Generalnego” i „Dyrektora Biura Stowarzyszenia”, bo właściwie robi wszystko to, co dobrze służy działalności Stowarzyszenia nie tylko w chwili obecnej ale również w przyszłości.

Podczas pracy w zarządzie doprowadził, między innymi, do takiego uporządkowania spraw organizacyjnych i finansowych, że Stowarzyszenie może sprawnie działać zgodnie z wszystkimi wymaganiami obowiązujących przepisów. Do dokonań S. Olejniczaka można też zaliczyć ewidencję Stowarzyszenia w organach statystycznych i podatkowych, przygotowywanie dla nich deklaracji i zeznań a także systematyczną aktualizację stanu prawnego Stowarzyszenia w organach sądowych. Istotne są zasługi S. Olejnicza-

ka w działaniach o przyznanie Stowarzyszeniu statusu organizacji pożytku publicznego.

Na szczególne wyróżnienie zasługują działania S. Olejniczaka w nawiązywaniu i utrzymywaniu systematycznych kontaktów z kołami Stowarzyszenia i wieloma członkami. Pomaga absolwentów Politechniki w organizowaniu zjazdów koleżeńskich.

Wraz z Marianem Bieniem, poprzez członków wspierających, zapewnił Stowarzyszeniu stabilizację finansową, która pozwala od 10 lat na wydawanie i bezpłatne kolportowanie kwartalnika „Absolwent”. Jest od początku członkiem zespołu redakcyjnego kwartalnika. Stanisław Olejniczak stał

się w naszej uczelni rozpoznawalnym znakiem Stowarzyszenia nie tylko ze względu na swój wzrost ale przede wszystkim przez znaczący udział w takich wydarzeniach uczelnianych jak inauguracje roku akademickiego i absoltoria. Uczestniczył w przygotowaniu ekspozycji Sali Historii Politechniki Poznańskiej i od 1999 roku jest jej opiekunem.

Dla wielu absolwentów i starszych pracowników Politechniki Stanisław Olejniczak jest rozpoznawany jako koszykarz poznańskiego Lecha, który w 1961 roku, będąc jeszcze studentem V roku Wydziału Budowy Maszyn debiutował w reprezentacji Polski, którą w następnych latach reprezentował na trzech Mistrzostwach Europy i Olimpiadzie w Tokio.

W 70 rocznicę urodzin życzymy Stanisławowi Olejniczakowi wszystkiego najlepszego.

ZS

ZEBRANIE ZARZĄDU SAPP**ZBLIŻAJĄ SIĘ ABSOLUTORIA**

Posiedzenie Zarządu Stowarzyszenia Absolwentów PP w dniu 3 marca 2007 roku prowadził przewodniczący – prof. Zbigniew Stein

1. Przewodniczący odczytał pismo od Janusza Bekasa informujące o rezygnacji z funkcji redaktora naczelnego kwartalnika „Absolwent” i członka Stowarzyszenia Absolwentów.
2. Prof. Stein wyraził przekonanie, że nasz kwartalnik będzie nadal się ukazywał. Zaapelował do członków zarządu o przygotowywanie materiałów do „Absolwenta”. Wojciech Weiss i Zygmunt Kosmala zobowiązali się przygotować artykuły do czerwcowego numeru.
3. Zbliża się czerwcowy termin absolutorium. Przewodniczący przypomniał, że w ubiegłym roku na absolutorium przekazaliśmy wszystkim absolwentom gratulacje i zaproszenia do działania w Stowarzyszeniu. Wyraził przekonanie, że tak będzie również w tym roku. Zygmunt Kosmala, Mirosława i Stanisław Olejniczak oraz Bogdan Zastawny potwierdzili swój udział w tegorocznych absolutorium.
4. Zarząd poprosił Komisję Rewizyjną o przeprowadzenie rocznej kontroli gospodarki finansowej Stowarzyszenia.
5. Zarząd przyjął do Stowarzyszenia Mariana Jankiewicza absolwenta Wydziału Elektrycznego z roku 1954. Skreślono 3 członków z powodu nieopłacenia składek pomimo przypomnienia.
6. Prof. Zbigniew Stein w imieniu członków zarządu złożył Stanisławowi Olejniczakowi życzenia 70. urodzin i wręczył książkowy upominek.
7. Termin następnego zebrania Zarządu wyznaczono na dzień 26 maja b.r. na godz. 17.00

Stefan Krajewski

KRÓTKO Z PP

- Wydział Technologii Chemicznej obchodzi w tym roku 40 lecie powstania wydziału. Uroczyste posiedzenie Rady Wydziału z udziałem zaproszonych władz uczelni i przedstawicieli wydziałów chemii z prawie wszystkich państwowych wyższych uczelni w Polsce odbyło się 7 lutego w Centrum Wykładowo-Konferencyjnym PP.
- Prof. zw. dr hab. inż. Piotr Perzyna z Instytutu Podstawowych Problemów Techniki PAN otrzymał doktorat honoris causa Politechniki Poznańskiej. Prof. Piotr Perzyna jest wybitnym specjalistą z mechaniki ciała stałego. Jest współtwórcą nowej dyscypliny naukowej – teorii lepkoplastyczności. Uroczystość wręczenia doktoratu odbyła się 20 lutego 2008 roku. Jest to już 28 tytuł doktora honoris causa przyznany przez Politechnikę Poznańską. Pierwszy tytuł otrzymał w roku 1967 prof. Władysław Ślebodziński wybitny matematyk, nauczyciel akademicki naszej uczelni w okresie międzywojennym.
- W bieżącym roku mija trzy letnia kadencja władz uczelni i wydziałów. Zgodnie z nowym statutem szkół wyższych teraz kadencje będą czteroletnie. Rektora na kadencję 2008 – 2012 poznamy w miesiącu marcu. W kwietniu zaplanowano wybór prorektorów a w maju dziekanów i prodziekanów. Akcję wyborczą zakończy w czerwcu wybór dyrektorów instytutów oraz kierowników studiów, katedr i zakładów.
- Dr hab. inż. Władysław Mantura z Instytutu Inżynierii Zarządzania na Wydziale Informatyki i Zarządzania otrzymał tytuł profesora nauk ekonomicznych, a dr hab. inż. Marian Ostwald z Instytutu Mechaniki Stosowanej na Wydziale Budowy Maszyn i Zarządzania tytuł profesora nauk technicznych. Aktualnie Politechnika Poznańska zatrudnia 94 profesorów tytularnych.

Tworzymy silną grupę

Grupa Kapitałowa PBG należy do czołówek polskich firm budownictwa specjalistycznego. Głównym zakresem jej działalności są kompleksowe realizacje instalacji gazu ziemnego, ropy naftowej oraz ochrony środowiska. Obecnie Grupa PBG rozszerza działalność o sektor budownictwa drogowego. Realizuje także strategię ekspansji na rynki zagraniczne.

Zespół złożony z ponad 3000 ludzi bierze udział w coraz większych i bardziej skomplikowanych przedsięwzięciach, stale podnosząc wartości spółek.

Wraz z PBG SA Grupę Kapitałową tworzą m.in. takie marki jak Hydrobudowa Śląsk SA, Hydrobudowa Włocławek SA, Hydrobudowa 9 Przedsiębiorstwo Inżynierjno-Budowlane Sp. z o.o. czy Infra Sp. z o.o.

 PBG S.A.
www.pbg-sa.pl

JAKOŚĆ SKUTECZNOŚĆ NOWOCZESNOŚĆ

PBG jest członkiem wspierającym Stowarzyszenia Absolwentów Politechniki Poznańskiej

WYDAWCA: Stowarzyszenie Absolwentów Politechniki Poznańskiej
REDAGUJĄ:

Marian Bień i Stanisław Olejniczak
NAKŁAD: 1000 egzemplarzy

Nie zamówionych materiałów nie zwracamy, zastrzegamy sobie możliwość zmian redakcyjnych w materiałach nadesłanych.

ADRES REDAKCJI: 60-965 Poznań, pl. M. Skłodowskiej-Curie 5, tel. 0-61/665-35-02
e-mail: absolwent@put.poznan.pl http://absolwent.put.poznan.pl

KONTO: PKO BP nr 56 1020 4027 0000 1102 0338 9426

Redakcja nie odpowiada za treść ogłoszeń.

Egzemplarz bezpłatny.